

2. Przez osoby poszkodowane w rozumieniu ustawy rozumie się osoby fizyczne, osoby prawne oraz podmioty gospodarcze nie posiadające osobowości prawnej, które na skutek powodzi doznały szkód majątkowych albo utraciły możliwość korzystania z zajmowanego lokalu.

3. Zaświadczenie o okolicznościach, o których mowa w ust. 2, wydaje organ gminy właściwej ze względu na miejsce zamieszkania lub prowadzenia działalności gospodarczej osoby poszkodowanej.

Art. 2. 1. Organy administracji państwowej i inne organy działające w trybie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego są obowiązane załatwiać sprawy związane z usuwaniem skutków powodzi w pierwszej kolejności i bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie miesiąca od dnia wszczęcia postępowania.

2. W razie niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 1, stronie służy skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego na beczynność organu. W sprawach tych przepisów art. 37 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

3. W razie stwierdzenia beczynności organu, Naczelny Sąd Administracyjny może wymierzyć temu organowi grzywnę. Orzeczenie o ukaraniu grzywną pod-

lega wykonaniu w drodze egzekucji sądowej bez opatrzenia go klauzulą wykonalności. Przepis art. 31 ust. 6 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368 i Nr 104, poz. 515 oraz z 1997 r. Nr 75, poz. 471) stosuje się odpowiednio.

Art. 3. 1. W postępowaniu administracyjnym oraz w postępowaniu sądowym w sprawach związanych z usuwaniem skutków powodzi osoby poszkodowane nie ponoszą opłat skarbowych i innych opłat administracyjnych oraz kosztów sądowych.

2. Postępowanie w razie zaginięcia lub zniszczenia akt w zakresie dotyczącym odtworzenia akt sądowych zniszczonych lub zaginionych wskutek powodzi jest wolne od kosztów sądowych.

3. Przepis ust. 2 stosuje się także do postępowania o założenie ksiąg wieczystych dla nieruchomości, których księgi wieczyste zaginęły lub uległy zniszczeniu wskutek powodzi.

Art. 4. Sąd Najwyższy, Naczelny Sąd Administracyjny i sądy powszechne rozpoznają sprawy związane z usuwaniem skutków powodzi w pierwszej kolejności.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

495

U S T A W A

z dnia 17 lipca 1997 r.

o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 1. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165, z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 6, poz. 31 i Nr 28, poz. 153) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej mogą brać udział ponadto w zwalczaniu klęsk żywiołowych, nadzwyczajnych zagrożeń środowiska i likwidacji ich skutków.”;

2) w art. 60:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Powołanie do odbycia ćwiczeń wojskowych, przeprowadzanych w trybie natychmiastowego stawiennictwa, może nastąpić w celu:

1) sprawdzenia gotowości mobilizacyjnej i bojowej jednostek wojskowych,

2) udziału jednostek wojskowych w zwalczaniu klęsk żywiołowych, nadzwyczajnych zagrożeń środowiska i likwidacji ich skutków.”;

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. W przypadku, o którym mowa w ust. 8 pkt 2, do odbycia ćwiczeń wojskowych powołuje się żołnierzy rezerwy przede wszystkim spoza obszaru objętego klęską żywiołową, nadzwyczajnym zagrożeniem środowiska i likwidacją ich skutków.”;

3) w art. 100 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Niezależnie od ćwiczeń wojskowych, podoficerów, chorążych i oficerów rezerwy można powołać do okresowej służby wojskowej w przypadkach uzasadnionych potrzebami obrony Państwa lub potrzebami Sił Zbrojnych, a także zwalczania klęsk żywiołowych, nadzwyczajnych zagrożeń środowiska i likwidacji ich skutków.”;

- 4) w art. 200 w ust. 1 po wyrazach „przygotowania obrony Państwa” dodaje się wyrazy „oraz zwalczania klęsk żywiołowych, nadzwyczajnych zagrożeń środowiska i likwidacji ich skutków.”;
- 5) w art. 208:
- a) w ust. 1 po wyrazach „inne jednostki organizacyjne” dodaje się po przecinku wyrazy „a także osoby fizyczne”;
- b) w ust. 2 po wyrazach „obrony Państwa” dodaje się wyrazy „a także zwalczania klęsk żywiołowych, nadzwyczajnych zagrożeń środowiska i likwidacji ich skutków.”;

- 6) w art. 209 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Ograniczeń, o których mowa w ust. 1 i 2 oraz w art. 210 i 211, nie stosuje się do używania nieruchomości i rzeczy ruchomych udostępnionych w celu zwalczania klęsk żywiołowych, nadzwyczajnych zagrożeń środowiska i likwidacji ich skutków.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

496

U S T A W A

z dnia 17 lipca 1997 r.

o zmianie ustawy o uposażeniu żołnierzy.

Art. 1. W ustawie z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz.U. z 1992 r. Nr 5, poz. 18, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 oraz z 1996 r. Nr 7, poz. 44 i Nr 139, poz. 647) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Żołnierzom, o których mowa w ust. 1, mogą być przyznawane dodatki do uposażenia, uzasadnione szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej, przewidziane dla żołnierzy odbywających zasadniczą służbę wojskową.”;

- 2) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zasady przyznawania dodatku funkcyjnego oraz dodatków uzasadnionych szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1997 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

497

U S T A W A

z dnia 17 lipca 1997 r.

o zmianie ustawy o drogach publicznych.

Art. 1. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. Nr 14, poz. 60, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 75, poz. 332, z 1993 r. Nr 47, poz. 212, z 1994 r. Nr 127, poz. 627 oraz z 1997 r. Nr 6, poz. 31) po art. 23a dodaje się art. 23b w brzmieniu:

„Art. 23b. 1. Minister Transportu i Gospodarki Morskiej może, w przypadku wystąpienia klęski żywiołowej, powołać okręgowych koordynatorów odbudowy

wszystkich kategorii dróg i obiektów mostowych.

2. Koordynatorami, o których mowa w ust. 1, ustanawia się naczelnych dyrektorów okręgów dróg publicznych.

3. Do zadań koordynatorów należy:

- 1) oszacowanie skutków zniszczeń dróg i obiektów mostowych,
- 2) ocena stanu technicznego obiektów, o których mowa w pkt 1,